

Pavel Sebastian

Hruška

Vlny

Pavel Sebastian Huška

V L N Y

2012 - 2013

*Toto dílo je věnováno mé ženě, mé rodině a mým blízkým
přátelům;
všem těm, kteří jsou mi na tomto světě nejdražší...*

OHEŇ

*Oheň plane v Nekonečnu,
jako v samém srdci světa,
jako ve tvém těle hříšném,
jako v mysli nezralé.*

*Živel mocný, odedávna
soupeře s ní nelítostně,
nerad vodě ustupuje,
hoden síly trvalé.*

*Oheň domov zútulní ti,
když pec zvolna rozehřívá,
je to věru patron silný,
rozpálí i kamení.*

*Za dnů zimních zahřeje tě,
v ohništi, když plápolaje,
živé stíny skotačící
kreslí na zdi stavení.*

*Oheň jindy pro potěchu
krátké letní noci zpestří,
a tu bajky vyprávěné
pozornost tvou poutají.
Praskání pak nasloucháváš,
sedíš a jen pozoruješ,
uhlíky jak oranžové
vzhůru k nebi stoupají.*

*Oheň vášně spaluje tě,
arci vždy mu neporučíš,
často ani neuhádneš,
kdo že koho ovládá.
Jednou klidně odpočíváš,
druhdy cos tě popudí zas,
a čert, už se chechotaje,
pod kotel hned přikládá.*

*Oheň, který zlým je pánem,
zkrocen je však užitečným,
a tak dobře mnohokráte
posloužil ti zaživa,
po odchodu do Věčnosti
o tělo tvé postará se,
pokud jej však podle zvyku
nestráví zem červivá...*

SÍLA

*Síla se rodí,
ničí i plodí,
nezměrně mocný
života grál.
Proniká zcela
duše i těla,
z věčného Zdroje
šíří se dál.*

*Přítomna všude
byla a bude;
vždyť také celý
pohání svět.
Někdy se skrývá,
kdo však se dívá,
ten ji i přesto
odhalí hned.*

*V kořenech stromů,
rachotech hromů,
ve slunce záři,
tmě liščích nor.
V úrodných polích,
jeskyních trolích,
nejhlubších dolech,
vrcholcích hor.*

*V ohni, když hoří,
hlubinách moří,
moci, jež vládne
bytostí všem.
V éteru jemném,
vesmíru temném,
samotném Jsoucnu,
i v srdci svém.*

*Někdy však přeci
stanou se věci,
co sílu vezmou,
ba život sám.
V myslí to mějme,
pročež si přejme,
kéž dost jí zbyde
do konce nám...*

OSUD

*Kde den s nocí potkává se,
v nekonečnu rotující,
v duhách barev utopené,
mraky světů jsou.
Vzdálený tak vši té kráse,
jeden z nich pak nachází se,
a ten k sobě upoutává
celou bytost tvou.*

*To proto, že pavučina
skutků dávných upředena,
přepevně tě obepíná,
v tenatech má svých.
A Ta, která neusíná,
v rukou váhy zlaté třímá,
neúnavně odvažujíc
ze všech činů tvých.*

*V prach-li tělo obrátí se,
volnosti tu nadechneš se,
chceš-li, vzhůru vylétneš si,
z výše spatříš Zem.
Nakonec však navrátí se
mocná síla rovnováhy
a ta opět neoblomně
přitáhne tě sem.*

*Temné stíny minulosti
na cestě tě provázejí,
osud zpět pak přivede zas
tam, kde vládne zášť.
Vždy tě bude bez milosti
následovat kamkolivěk;
do všech koutů Všehomíra,
do tohoto zvlášť.*

*Nežli duše bude čistá,
stráže u bran nepustí tě
tam, kde dlouho před Počátkem
oheň věčný vzplál.
Bez ustání v tato místa
loučení a beznaděje
stokrát třeba vraceti se
muset budeš dál...*

ČAS

*Bezmezný vládce,
císař všech věků,
v spletitých chodbách
zabloudíš snadno.
Není ho vidět,
ba ani cítit,
nalehko brát jej
není však radno.*

*Zvolna vše pohřbí
nánosy prachu,
období střídá,
krajinu mění.
Otupí paměť,
unaví tělo,
panovník jiný
takový není.*

*Otrok jsa jeho,
dosloužíš jednou,
smuteční chvíle
rozezní zvony.
Vzpomínky blízkým
zůstanou po nás,
s odchodem jejich
zemřou i ony.*

*Toť jest ta jedna,
nezvratně jistá,
daň, kterou času
musíme splatit.
Samotný ani
skutečným není,
co ale schvátí,
nesvedeš vrátit.*

*Vše, co kdy jednou
zroženo bylo,
ve věčném ohni
na popel shoří.
Čas bratra nezná,
on vším je pro nás,
my pro něj méně
než kapka v moři...*

ŽIVOT

*Dotekem stvoření
život se narodí,
prostý je povolán
k poznání spět.
Povstav tu z praživlů,
tělem jest obdařen
a z lůna vypuštěn
v širý je svět.*

*Zrozen je jalovým,
dokud jsa mladičkým,
sobě sám předlouhým
zprvu se zdá.
Roste a prospívá,
stárne a zaniká,
jiným pak životům
vzniknouti dá.*

*Každý tak nakonec
k závěru dospěje,
to také jediný
úděl je tvůj.
Braň se neb schovávej,
lituj či obávej,
pro tebe nezmění
koloběh svůj.*

*Jak život ubíhá,
čas vládu přebírá,
tušení nicoty
nahání strach.
Je ale zbytečný,
zde cesta nekončí;
to pouze kosti se
promění v prach.*

*Jiný i život je
než tento bolestný;
ať chceš či nikoli,
počítej s tím.
O jeho podobě
tento však rozhodne,
jak proto záleží
naložíš s ním...*

SMRT

*V kolébce samotné
jedna již z kmotřiček
s tebou se slíbila
setkati zas;
tehdy, když naposled
hodiny otočí
a písek vyměří
zemský tvůj čas.*

*Přichází nezávaná
a co jí náleží
v tichosti odnáší
vstříc černým tmám.
V kápi svou halena,
a s kosou v pařátech,
ve rmutný vcházívá
umrlčí chrám.*

*Toho, kdo hříšníkem
nebyl až přespříliš,
v lepší svět uvede,
nežli ten náš.
Kdybys tu nezvratnost
věděl i nastokrát,
sotva však s pravdou tou
smířit se znáš.*

*Není však nejzlejším,
čas-li se naplní
a Ona duši tvou
přijde si vzít;
horší, když odvede
bytost ti nejdražší,
a ty tu zlomený
dál musíš dlít.*

*Tehdy žal nezměrný
srdce ti probodne,
chmury též zahlí
mysl zde tvou.
Než v Její kostnaté
náruči mrazivé
i ty pouť nakonec
ukončíš svou...*